

اول کودکان

کمیسیون بین المللی دفاع از حقوق کودکان

Children First, International Campaign for Children's Rights

فعالین «اول کودکان»

جامعه سوئد را بار دیگر متوجه ابعاد مخرب مدارس اسلامی کردند

گزارشی از سمینار اول کودکان در مورد بستن مدارس مذهبی در سوئد

ترجمه و تلخیص از متن سوئدی

هاله ظاهری

halale_taheri@yahoo.com

روز ۲۴ آوریل در دفتر سازمان نجات کودک در شهر استکهلم سمیناری تحت عنوان «چگونه مدارس مذهبی جلو رشد کودک را میگیرند» برگزار گردید. موضوع بستن مدارس مذهبی در سوئد بحثی است که در چند سال اخیر از جانب جنبش برابری طلبی و مدافعین حقوق کودک پیگیرانه دنبال میشود. در سوئد مدارس خصوصی و از جمله مدارس مذهبی از دولت سالانه میلیونها دلار بودجه میگیرند. هزاران کودک در راستای این سیاست برای همیشه به همراه خانواده‌شان در گتوهای پناهندگی به فراموشی سپرده میشوند. تأثیرات غیر انسانی مذهب بر کودکان خردسال آنها را ایزوله و به بیرون جامعه پرت میکند. آموزش آپارتاید جنسی و اذیت و آزار جنسی کودکان در این مدارس آنچیز است که گتوهای اسلامی بر مردم تحمیل کرده‌اند. سمینار اول کودکان در دو هفته قبل بار دیگر جامعه را بسوی این بحث مهم بازگرداند.

از ماهها قبل مقاومت مسئولین دولتی که نگران رودرویی با فعالین این عرصه و مردم معترض بودند شروع شده بود. چند تن از مسئولینی که سالها در این جنایت شریک جرم جریانات مذهبی هستند و با تصویب بودجه‌های کلان به سران قبایل در به راه انداختن این مدارس کمک کرده‌اند به این سمینار فرا خوانده شدند.

سمینار با سخنرانی افتتاحیه کریم شاه‌محمدی، مسئول اول کودکان واحد استکملم شروع شد. او در آغاز به بمباران عراق و وضعیت کودکان اشاره کرد و پشتیبانی خود را با مردم عراق اعلام نمود و به وضع فلاکتبار کودکان اشاره کرد. در پایان با طرح سوال «آیا باید کودکان بر مبنای مذهب والدینشان آموزش داده شوند؟» پانلیست‌ها را به محل جلسه فراخواند.

پانل ترکیبی از ۶ نفر از نمایندگان دولت، جریانات مدافع و مخالف مدارس مذهبی و فعالین اول کودکان بودند. گرداننده پانل، ویدار آندرشون از فعالین نجات کودک بود که در این مباحث با اول کودکان کارهای مشترکی را پیش برده‌اند. او در مقدمه گفت: امروز در سوئد ۷۰ مدارس مذهبی دایر است. این برای سوئد پدیده‌ای جدید و غیرعادیست. تا چند سال قبل کسی باور نمی‌کرد با چنین آماری از رشد این نوع از مدارس روبرو گردند.

سلیمان قاسمیانی مسئول و سخنگوی اول کودکان در سوئد در نوبت خود بر اهمیت حرکت کردن از سر نیاز کودک و نه انتخاب والدین به دفاع از ممنوعیت مدارس مذهبی پرداخت. به نظر او نیاز کودک باید در مرکز توجه بزرگسالان قرار گیرد. او معتقد است که مدارس مذهبی به این نیاز جوابگو نیستند. مذهب امر خصوصی بزرگسالان است. رشد فکری و عقلایی کودک برای آنالیز مسائل دنیای بزرگسالان در حدی نیست که بتواند در رد یا تایید یک مذهب تصمیم بگیرد. اجازه بدهید که کودک بعنوان یک کودک آزاد باشد. این حق اوست. وقتی آنها با هم بازی میکنند معمولاً برایشان مهم نیست که همبازیانشان از کجا آمده و چه مذهبی دارد. این تبیین و عملکرد بزرگسالان است که میان آنها و دیگر همبازیانشان مرز قومی میکشند. آن‌ها ماریا نارتنی معتقد است که این مدارس برای گروههای قومی ضروری و مهم است چرا که آنها برای بازیابی هویت قومی و مذهبی خود لازمست که مکانی داشته باشند. کلیسا و مسجد از آن جمله است. ما باید به فرهنگ دیگران احترام بگذاریم، انسان باید پیشینه فرهنگی خود را بشناسد.

پله کارلسون، اومانیست و محقق مدارس مذهبی میگوید من مخالف مدارس مذهبی نیستم، اما باید مواظب بود که آنها تمام موازین مدارس دولتی را در سوئد رعایت کنند و برنامه عمل سراسری را در مدارسشان به اجرا در بیاورند. اما من یک نگرانی دیگر هم دارم، چنانچه مدارس مذهبی رشد کنند امکان رشد جوامع کوچک در سوئد وجود دارد که این خود برای آینده جای نگرانیست.

سوعاد محمد، نماینده زنان مسلمان میگوید که طرح و شعار بستن مدارس مذهبی در میان مسلمانان وحشت آفریده است. دمکراسی مدل سوئد خیلی‌ها را از تمام جهان به اینجا کشانده تا آزادانه مذهب و فرهنگ

خودشان را در میان ملیت خود تبلیغ و به بکار ببرند. طرح ممنوعیت مدارس فقط دشمنی میان مسلمانان و دیگران را تشدید میکند.

اسمائیل مولودی به فرامین قران اشاره میکند که چگونه زنان و کودکان جزو مایملک مرد بحساب می‌آیند. او میگوید در مدارس مذهبی با تدریس قران به کودک یاد داده میشود که زنان از جنس دیگرند. او با نمونه‌هایی که نشانگر آپارتاید جنسی و تبلیغ آن در این مدارس است چندین بار از جانب حاضرین تشویق شد.

بوسه نیبری معتقد است که باید مسائل کودکان را از زاویه دید کودک هم دید. نیبری فکر میکند که باید خود کودک مورد سوال قرار گیرد که برآستی او چه میخواهد.

کارل لیندبری، سکرتر وزیر مدارس و به عنوان نماینده دولت میگوید که مسئله مطرح شده از جانب برگزارکنندگان این پانل واقعیست. همه مدارس سوئدی باید قوانین عمومی ابلاغ شده را رعایت کنند. همه مدارس باید آموزش مذهب را در دستور بگذارند. هر چند که نباید این آموزشهای ویژه کودک را تحت تاثیر بگذارند و یک جانبه‌نگر سازند. کودک باید در مرکز ثقل توجه قرار گیرد و آزادانه امکان شناخت محیط پیرامون خود را داشته باشد.

سلیمان قاسمیانی در بخش دوم پانل و در جواب به اظهارنظر دور اول پانلیستها میگوید: شما از واژه «ممنوعیت» یک هیولا میسازید. در این جامعه خیلی چیزها بدرست ممنوع است. ممنوعیت مدارس مذهبی به معنای ممنوعیت دین نیست بلکه بحث بر سر تحمیل عقاید بزرگسالان بر کودکان است. من خودم آئیستم، اما مبلغ بی‌خدایی برای پسر من نیستم. من با او بحث مذهب نمیکنم، منتظرم او به سنی برسد که این آمادگی را در او ببینم تا با او بحث کنم. به نظر من مدرسه باید برای کودک محلی آزاد باشد که او بتواند در فاصله این ساعتها چیزهای جدیدی که در خانه یافت نمیشود را تجربه کند. تحمل کودکان گاهی بیشتر از والدینشان است. این والدین هستند که با تحمیل مدل‌های تربیتی و فرهنگی خود کودکان را تحت فشار قرار میدهند. چه کسی در مقابل این وضعیت مسئول است؟

اسمائیل مولودی در همنظری با قاسمیانی میگوید: مدرسه محل تربیت سرمایه جامعه آینده خود است. در مدارس مذهبی این سرمایه مهم را از کل جامعه جدا میکنند. دولت همواره جانب والدین و نه حقوق کودکان را گرفته است.

سواد محمد میگوید ممنوعیت مدارس مذهبی طرحی غلط است و اگر چند مدرسه وظایفشان را خوب پیش نبرده‌اند نباید همه مدارس را به تعطیلی کشاند. او در جواب به شرکت کنندگانی این را گفت که خود از مدارس مذهبی و برخورد غیر انسانی به کودکان انتقاد داشتند و نمونه‌هایی دیده بودند. او همچنین معتقد است که سوئدی‌ها نمیتوانند خانواده‌های مسلمان را درک کنند که آنها برای فرزندانشان در بیرون خانه نگراند که آنها چه کسانی را ملاقات میکنند و مشغول چه کاری هستند.

فضای سمینار بطور کلی علیه مدارس مذهبی بود. بخشی از پانلیستها و اکثر شرکت کنندگان با طرح سوالات و آوردن فاکتهایی از مدارس مذهبی عرصه را به تبلیغات مذهبی و راست مدافعین مدارس مذهبی تنگ کرده بود. آنا ماریا نارتین ضمن اعلام مخالفت با مذاهب افراطی از قانون سوئد دفاع میکند و میگوید که باید طرح عمومی مدارس از جانب دولت در مدارس آزاد و از جمله مدارس مذهبی هم اجرا شود. او میگوید باید به درخواست اقلیتهای کوچک برای مدارس مذهبی‌شان گوش داد و نباید کودک را تا این حد که شما ایدالیزه میکنید تصویر کرد. حق والدین را فراموش نکنید.

کارل لیندبری، نماینده دولت که در شروع بسیار محتاط بود اکنون به نکاتی هر چند ضعیف اعتراف میکند و میگوید: من به بازدید تعدادی از مدارس مذهبی رفتم و وقتی گزارش کارشان را دیدم بسیار وحشتناک بود. تقریباً هیچگونه از خودگذشتگی در کارشان نبود. روش کارشان عقب مانده و افراطی بود. وقتی که به آنها اجازه کار دادیم میبایستی دقت بیشتری میکردیم. کودکان در این مدارس ایزوله میشوند و این باعث ما در طرح مدارس مذهبی بود.

نقش شرکت کنندگان در بحثها قابل توجه بود. مباحث مهم این پانل درست روز بعد به مطبوعات سوئد کشیده شد. رپرتاژ افشاگرانه علیه مدارس مذهبی و سخنان سلیمان قاسیمیانی در مصاحبه‌های سوئدی و فعالین دیگر این عرصه چون اسمائیل مولودی این موضوع را به صدر مباحث عمومی جامعه برد. علیرغم تلاش دولت برای مسکوت گذاشتن جنایات مدارس مذهبی سریعاً خبر آن برسر زبانها افتاد. چندین بار وزیر مدارس و مسئولین دولت به استیضاح کشیده شدند. موافق و مخالف این موضوع بارها به مصاحبه فراخوانده شدند. نقش اول کودکان و آلترناتیو پیشنهادی برای نجات کودکان در محیطهای اسلامی بیش از هر زمان مطرح شد. برای مردم و معترضین به مدارس مذهبی فعالیت اول کودکان جای قدردانی و همکاری، و برای جریانات اسلامی و هواداران نسبت فرهنگی جای نگرانی و ناامنی در ادامه کارشان بود.

اول کودکان واحد سوئد با فعالیت دوره ای که داشت توانست جامعه سوئد را به خود جلب کند در طول این

مدت تعدادی از علاقمندان و مدافعین حقوق کودک به عضو این نهاد در آمدند. در ادامه فعالیتهای افشاگرانه اول کودکان رئیس مدرسه الفجر در شهر وستروس مورد بازخواست پلیس قرار گرفت این رئیس هنگامی که مخفیانه از او فیلمبرداری شده بود علنا از تنبیه کودکان دفاع میکرد. این در حالیست که در کشور سوئد کتک زدن کودک ممنوع است. همچنین اول کودکان در نامه‌ای به پارلمان سوئد اداره آموزش و پرورش را به خاطر اجازه کار به مدارس مذهبی و عدم کنترل آنها مورد بازخواست قرار داد. این بحث راه بازگشت ندارد. راه جلو بردن آن، بستن مدارس مذهبی و جلوگیری از دخالت جریان‌های اسلامی و فرهنگهای عقب‌مانده در سرنوشت مردم و بویژه کودکان است.

اول کودکان - واحد سوئد

۲۰ مه ۲۰۰۳